

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nezletilé děti po rozvodu

Rozvod manželství neznamena pouze ukončení právního vztahu, který vstupem muže a ženy do manželství vznikl, zánik osobních práv a povinností, vyživovací povinnosti manželů a dalších majetkových práv, ale vzhledem k tomu, že z manželství většinou vzejdou děti, jejichž řádná výchova je považována za hlavní účel manželství, přináší rozvod manželství také výrazné změny rozvádějících se manželů ve vztahu k jejich nezletilým dětem.

Rozvod manželství neznamena pouze ukončení právního vztahu, který vstupem muže a ženy do manželství vznikl, zánik osobních práv a povinností, vyživovací povinnosti manželů a dalších majetkových práv, ale vzhledem k tomu, že z manželství většinou vzejdou děti, jejichž řádná výchova je považována za hlavní účel manželství, přináší rozvod manželství také výrazné změny rozvádějících se manželů ve vztahu k jejich nezletilým dětem. Přestože se rozvodem nemění nic na skutečnosti, že dřívější manželé i nadále zůstávají matkou a otcem svých dětí, je zřejmé, že situace se v souvislosti s rozvodem mění.

V souladu se zásadou ochrany zájmů nezletilých dětí zákon č. [94/1963](#) Sb., o rodině stanoví, že mají-li manželé nezletilé děti, nemůže být manželství rozvedeno, bylo-li by to v rozporu se zájmem těchto dětí, danými zvláštními důvody. Je samozřejmě na úvaze soudu, aby důkladně zvažil zvláštnost důvodů a oprávněnost rozhodnou o tom, že manželství nelze rozvést. Taková situace by zřejmě mohla nastat například u těžce zdravotně postižených dětí apod.

Podmínkou pro to, aby manželství mohlo být rozvedeno, je rozhodnutí o úpravě poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu. Manželství totiž nelze rozvést, dokud toto rozhodnutí nenabude právní moci. V tomto rozhodnutí soud zejména určí, komu bude dítě svěřeno do výchovy a jak má každý z rodičů přispívat na jeho výživu.

Dítě může být svěřeno do výchovy jednoho z rodičů, ale ustanovení § 26 odst. 2 zákona o rodině připouští, aby v případě, že jsou oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají o výchovu dítěte zájem, soud dítě svěřil buď do společné péče rodičů nebo do péče střídavé, přičemž společná péče znamená, že dítě bude i po rozvodu žít společně s rodiči například ve stejném bytě či domě a péče střídavá, že dítě bude střídavě žít u matky a otce ve dvou různých prostředích. U střídavé péče je možná, ovšem poněkud komplikovaná, i ta varianta, kdy dítě zůstává v jednom prostředí, kde se v určitých časových intervalech střídají rodiče.

Při rozhodování o svěřením dítěte do výchovy rodičů jsou zákonem o rodině stanovena kritéria, která je soud povinen respektovat. Soud při rozhodování sleduje především zájem dítěte s ohledem na jeho osobnost, zejména vlohy, schopnosti a vývojové možnosti, a se zřetelem na životní poměry rodičů. Soud dbá, aby bylo respektováno právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného styku s nimi a právo druhého rodiče, jemuž nebude dítě svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti.

Soud přihlédne rovněž k citové orientaci a zázemí dítěte, výchovné schopnosti a odpovědnosti rodiče, stabilitě budoucího výchovného prostředí, ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem, k citovým vazbám dítěte na sourozence, prarodiče a další příbuzné a také k hmotnému zabezpečení ze strany rodiče včetně bytových poměrů. Soud vždy vezme v úvahu, kdo dosud kromě řádné péče o dítě dbal o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní.

Rozhodnutí o úpravě výkonu rodičovské zodpovědnosti může být nahrazeno dohodou rodičů. Tu však musí schválit soud, jinak není platná.

Zákon o rodině vychází z přesvědčení, že pro dítě je nejlepší, aby se rodiče o úpravě styku s dítětem dohodli. Proto dohoda o styku rodičů s dítětem nepotřebuje schválení soudu. Soud však styk rodičů s dítětem upraví, pokud to vyžaduje zájem na jeho výchově a poměry v rodině. Jestliže je to nutné v zájmu dítěte, je soud oprávněn upravit též styk dítěte s prarodiči a sourozenci.

Někdy se stává, že rodič bezdůvodně opakovaně brání druhému rodiči v oprávněném styku s dítětem. Zákon o rodině tuto situaci posuzuje za změnu poměrů, vyžadující nové rozhodnutí o výchovném prostředí. Pokud je to v zájmu dítěte nutné, může soud styk dítěte s rodičem omezit nebo i zakázat.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)